

ОЛОФЕРНО

Запретявате ми да ви четж сопетътъ си?

ГУБЕТТА

Да, както запретявамъ на кучетата да мя-
хapatъ, на папа-та да ми благославя, и на хора-
та да ми хвърлятъ камъци.

ОЛОФЕРНО

За бога! обиждате мя, господине.

ГУБЕТТА

Не ва обиждамъ, господине. Пъ нещж да ви
слушамъ сопетътъ. Нашо повече. Гърло-то ми е
по-жъдно за къбръзско вино отъ колко-то ушитъ
ми за поезия.

ОЛОФЕРНО

Уши-тъ ви, господине! одранъ Кастилянийо, щж-
заковъ на петы-тъ!

ГУБЕТТА

Неприличенъ бездѣликъ сте! Не съмъ видѣлъ
другездъ такъвъ мръсникъ! Напилъ ся съ сираузъ-
ско висо и сякъшъ че ся се упилъ съ бира!

ОЛОФЕРНО

Знаете ли че щж ва разсъчъ на четире!

ГУБЕТТА като съче единъ гълъбъ

Азъ не отивамъ до тамъ. Азъ не разсичамъ
такъва дърти пилеоци. — Госпожи, досюенъ ли
съмъ да ви дамъ отъ този гълъбъ?

ОЛОФЕРНО. като зима единъ ножъ

За бога! Щж промуши този мръсникъ, и да-
е по-горенъ отъ императоръ!

ЖЕНИ-ТЪ, като ставатъ отъ трапезата

Еоже! Ще ся бйшътъ!